

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/129/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118200386
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8118200386.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a sudkýň JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Evy Šofrankovej v spore žalobcu: M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX E., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Goliášová Gabriela, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.705,15 Eur a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/3/2018-38 zo dňa 18.06.2018 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku II., III. a IV. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:

„I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.702,70 Eur zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

III. Žalobca m á vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,88% v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný m á vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 2, § 53 ods. 5, § 53 ods. 12, § 53d, § 54 ods. 1 až 3, § 100 ods. 1, § 101, § 451 ods. 1 a 2, § 455 ods. 1 a 2, § 17 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

3. V odôvodnení uviedol, že žalobca žalobou doručenou súdu dňa 12.01.2018 žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 4.705,15 Eur a zároveň, aby určil zmluvnú podmienku v bode 2.4. a zmluvnú podmienku uvedenú v bode 10.1. Úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným za neprijateľnú.

4. Dňa 05.10.2012 bola medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom podpísaná X.. A na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 6.086,30 Eur, náklady spojené s poskytnutím úveru predstavovali 1.096,30 Eur, pričom úver bol poskytnutý za účelom financovania osobného automobilu značky škoda U. R. N. v celkovej predajnej cene 5.545 Eur, vrátane DPH. RPMN predstavovala 39,10 %, ročná úroková sadzba 33,414555 %, konečná splatnosť úveru bola dňom 02.10.2015, mesačná splátka predstavovala 269,31 Eur a prvá splátka bola splatná dňa 02.11.2012.

Žalobca sa zaviazal spláčať úver žalovanému v počte splátok tridsaťšesť. V bode 2. bod 2.4. sú uvedené náklady spojené s poskytnutím úveru 1.096,30 Eur.

5. Z písomného vyjadrenia žalovaného vyplýva, že suma vo výške 2.702,70 Eur bola žalobcovi poukázaná. Žalobca v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 14.03.2018 vzal svoj žalobný návrh v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.711,59 Eur späť, v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

6. Zo splátkového kalendára mal súd za preukázané, že žalobca zaplatil titulom splátok, počnúc od 05.10.2012 až do dňa 27.10.2015 celkový počet 36 splátok vo výške 269,31 Eur, žalovanému poukázal celkovú sumu 9.695,15 Eur, pričom poslednú splátku uhradil žalovanému dňa 27.10.2015.

7. V tomto konaní mal súd za preukázané, že námietka premlčania vznesená žalovaným, je v celom rozsahu dôvodná. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo to, že žalobca zaplatil poslednú splátku titulom poskytnutého úveru žalovanému dňa 27.10.2015. Žaloba bola na súd doručená až 12.01.2018. Podľa aktuálneho rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo 169/2017 zo dňa 10.01.2018, ale napr. aj rozhodnutia KS v Žiline sp. zn. 6 Co 233/2017 zo dňa 28.02.2018 z ich právnych záverov vyplýva, že subjektívna doba na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť odo dňa, kedy žalobca zaplatil jednotlivé plnenia v súvislosti s existujúcou zmluvou o úvere nad rámec toho na čo bol povinný. Nie je možné akceptovať tvrdenie, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel až na základe porady so svojim právnym zástupcom. Obdobný názor vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 2581/98, 30 Cdo 2758/2006, 28 Cdo 1957/2012).

8. V danom prípade žalobca poslednú splátku úveru zaplatil žalovanému 27.10.2015, takže dvojročná premlčacia subjektívna lehota uplynula 28.10.2017, pričom žaloba bola podaná až 12.01.2018. Súd absolútne nesúhlasí s názorom, že v tomto prípade je možné aplikovať desaťročnú premlčaciu lehotu, ktorú je možné aplikovať len pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení žalovaného. Dôkazné bremeno o úmysle žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu, bolo na žalobcovi.

9. Žalobca v tomto konaní absolútne nepreukázal, aby sa žalovaný úmyselne bezdôvodne obohatil.

10. Ak je zmluvný vzťah ukončený, vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky pre konkrétneho spotrebiteľa nemá žiaden význam, ak súd nerozhoduje aj o plnení zo zmluvy, ktoré súvisia s danou neprijateľnou podmienkou.

11. Súd z vyššie uvedených dôvodov tak považoval žalobu žalobcu v celom rozsahu za nedôvodnú, a preto ju zamietol.

12. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 256 CSP.

13. Proti rozsudku, s výnimkou výroku o čiastočnom zastavení konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že zákon striktné rozlišuje inštitút subjektívnej premlčacej lehoty a objektívnej premlčacej lehoty. Súd prvej inštancie rozlíšenie subjektívnej premlčacej lehoty a objektívnej premlčacej lehoty úplne neguje. Pri bezdôvodnom obohatení, spočívajúcom v splátkach úveru, ktoré získava dodávateľ na úkor spotrebiteľa, nikdy nenastáva začatie plynutia objektívnej premlčacej lehoty súčasne so subjektívnou, iba ak by sme vychádzali z predpokladu, že státisíce úverových dlžníkov, splácajú dodávateľom splátky, nad rámec skutočného dlhu dobrovoľne, teda vediac, že vedome a dobrovoľne platia dodávateľovi platby, na ktoré dodávateľ nemá nárok a chcú sa nechávať okrádať. Začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, je viazané na preukázateľnú vedomosť oprávneného o dvoch skutočnostiach. Prvou je vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Druhou je subjektívna vedomosť o osobe, ktorá sa na úkor oprávneného obohatila. Pre kategóriu objektívnosti, je podstatou jej nezávislosť od ľudského vedomia. Naproti tomu, pre kategóriu subjektívnosti, je podstatou existencia vo vedomí, závislosť od vedomia, získanie vedomostí. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného. Žalobca nevedel, že platby, ktoré od neho žalovaný prijal nad výšku istiny, prijíma protizákonne. Žil v omyle, že žalovaný tieto platby prijíma v súlade so zákonom a tento omyl spôsobil žalovaný porušením spotrebiteľského práva, pričom žalobca veril tomu, že pri poskytovaní úveru postupuje s náležitou starostlivosťou, bezo zbytku podľa zákona. Nestačí možnosť, či pravdepodobnosť získania vedomosti, oprávnený musí uvedenými vedomosťami reálne disponovať.

Čo sa týka úvah súdu prvej inštancie, o neakceptovaní desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, úmysel obchodníka, získať na úkor spotrebiteľa bezdôvodné obohatenie je daný tým, že úverovú zmluvu uzatvára s cieľom získať odplatu vo forme úrokov, prípadne poplatkov. Zákon pritom obchodníkovi ukladá, čo má zmluva obsahovať, aby transparentne informovala spotrebiteľa, k čomu sa spotrebiteľ zaväzuje. Obchodník vie, čo mu zákon ukladá. Vie, že zmluva musí obsahovať správne RPMN, čestné úroky a poplatky, rozpis splátky, atď., ale do zmluvy predpísané správne a úplné náležitosti neďa a nečestné úroky a poplatky sofistikovane zakrýva, jednak ich rôznym rozčlenením v zmluve a jednak ich rozdelením, aj do vedľajších dojednaní. Ako profesionál tak robí preto, že to tak urobiť chce, aj keď vie, že nekoná v súlade so zákonom. Prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie, sa úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil jeho konaním, keď prijal a ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. Obchodník, profesionál vedel, že mu bola platba vyplatená v rozpore so zákonom a napriek tomu si platbu ponechal. Ochrana pred nekalými obchodnými praktikami sa musí poskytnúť za stavu, že k ním došlo pred zmluvou, počas jej plnenia, ale aj po zániku zmluvy. Aj Súdny dvor EÚ v rozhodnutí Cofidis potvrdil, že plynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami, podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS. Skutočnosť splatenia úveru nehrá pri určovaní neprijateľnosti zmluvnej podmienky, žiadnu rolu. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

15. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozsudok je potrebné v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok odvolací súd uvádza:

Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (článok 6 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

17. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Sporové konanie uskutočňované podľa pravidiel upravených Civilným sporovým poriadkom je typické tým, že ide o návrhové konanie a platí v ňom zásada, že súd nemôže žalobcovi priznať viac, než žalobou žiada, resp. niečo iné, než žiada (§ 216 ods. 1 CSP). Z uvedeného platia určité výnimky, ako je tomu napr. v sporoch spotrebiteľského charakteru. Táto výnimka je vyjadrená práve v ust. § 298 ods. 1 CSP. Gramatickým a logickým výkladom predmetného ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že toto predpokladá situáciu, kedy súd určuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky tak na základe návrhu, ako aj z úradnej povinnosti. Keď je súd oprávnený vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky bez návrhu, tým skôr ju môže vysloviť na návrh spotrebiteľa.

19. Spotrebiteľ má právo, aby súd určil neprijateľnosť podmienky v jeho konkrétnej veci s cieľom dosiahnuť právnu istotu.

20. Zo samotného zákonného ustanovenia (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 298 ods. 1 CSP, § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa) vyplýva priamo právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov zmluvy.

21. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t.j. či tak činí pred vstupom do zmluvného vzťahu s dodávateľom, počas jeho trvania, alebo až následne. Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

22. Tým, že súd prvej inštancie neskúmal neprijateľnosť zmluvnej podmienky tak, ako to žalobca žalobou žiadal, porušil právo žalobcu na spravodlivý proces.

23. Vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia odvolací súd uvádza: Súd prvej inštancie dospel k záveru o premlčaní nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, preto sa k samotnej existencii a dôvodu vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného nevyjadroval, tieto neskúmal. Žalobca v žalobe poukazoval na skutočnosť, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov s ohľadom na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., výšku dojednaného úroku v rozpore s dobrými mravmi. Tiež poukázal na neprijateľnosť poplatku vo výške 1096,30 Eur. Vznik bezdôvodného obohatenia žalovaný de facto nepopiera, keďže žalobcovi už plnil časť žalobou uplatneného nároku.

24. Súd prvej inštancie vychádzal zo správneho ustanovenia § 107 OZ, na ktoré odvolací súd odkazuje a pri objektívnej dobe aj správne stanovil jej začiatok od momentu, kedy došlo k plneniu zo strany žalobcu.

25. Pokiaľ však ide o otázku úmyslu obohatiť sa, odôvodnenie aplikácie trojročnej objektívnej premlčacej doby zo strany súdu prvej inštancie je na úkor preskúmateľnosti. Rozsudok nesmie postrádať zdravý logicky úsudok a v tomto smere sa súd musí vyrovnáť s požiadavkou podnikania s odbornou starostlivosťou vo finančných službách, ktoré čo do nepriaznivého dopadu na súkromie občanov sú veľmi časté.

26. Kým pre objektívnu dobu by mal byť okamih jej začiatku nepochybný (čas plnenia zo strany žalobcu) a otázna je už len dĺžka objektívnej premlčacej doby, tak pri subjektívnej premlčacej dobe bude dôležité zistenie, kedy sa žalobca dozvie o tom, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil a v akej výške.

27. Doposiaľ nebola prekonaná judikatúra súdneho dvora Európskej únie o existencii nezanedbateľného nebezpečenstva, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na neprijateľnosť zmluvnej podmienky v čase jej uzatvárania (porov. spojené prípady C-240 až 244/98). Tým sa ale zákonite natíska otázka, že ak takéto obavy existujú v čase vzniku zmluvy, o čo menšie obavy existujú v čase, keď spotrebiteľ vykonáva reálne plnenie z takejto zmluvnej podmienky. Zdá sa, že je tu rovnaké nebezpečenstvo a reálny život to potvrdzuje, že spotrebiteľia platia z nevedomosti správne aplikovať právo.

28. Je úplne logické sa domnievať, že spotrebiteľia by asi sotva platili, ak by mali vedomosť, že platiť nemajú. Nie sú však chránení neobmedzenú dobu, ale len kým im neuplynie objektívna premlčacia doba, ktorá začína plynúť bez ohľadu na to, či sa dozvedeli o bezdôvodnom obohatení a o tom, kto sa na ich úkor obohatil.

29. Odvolací súd preto zásadne nemôže súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že už v čase, kedy došlo k úhrade poslednej splátky žalobcom, žalobcovi začala plynúť subjektívna premlčacia doba (arg. slovo „došlo“ ako relevantné no pri objektívnej premlčacej dobe ;§ 107 ods.2 OZ).

30. Zdá sa, že viaceré súdy posudzujú začiatok subjektívnej premlčacej doby už od času, kedy spotrebiteľ plní s odôvodnením, že má poznať právo, a preto už v tom čase sa spotrebiteľ dozvedá o bezdôvodnom obohatení.

31. Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla

s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slova „vedieť mal a mohol“ pritom obsahuje v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil.

32. Existuje preto obava, že nedôsledným výkladom zákonného termínu „dozvie“ sa, potiera rozdiel medzi objektívnou a subjektívnou dobou. Najzávažnejšie negatívne následky by nastali v prípade rozumovo menej vyspelých osôb, ktorým by sa nanútila povinnosť poznať aplikáciu práva bez ohľadu na úroveň ich mysle. (OGH 3Ob592/77 „Na slabomyslenosť podľa § 879 Abs 2 Z 4 ABGB je potrebný menší stupeň slabosti mysle ako taký, ktorý má za následok nesvojprávnosť“).

33. Relevanciu má teda to, od kedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala a nie že plnila. Z nateraz zisteného skutkového stavu nevyplýva, kedy sa žalobca reálne dozvedel o bezdôvodnom obohatení.

34. V doterajšom konaní sa súd nevyrovnal s inými právoplatnými súdnymi rozhodnutiami v obdobných spoločenských vzťahoch ako je prejednávaná vec a konanie viedol v zásadnom odklone od správneho právneho posúdenia veci s dopadom na procesné strany a ich právo na spravodlivý proces.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok v napadnutej časti postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

36. Záverom odvolací súd uvádza, že žalobca podaním zo dňa 13.03.2018 (č.l. 23), doručeným súdu prvej inštancie vzal žalobu späť v časti sumy 2711,59 Eur. Súd prvej inštancie však konanie zastavil len čo do sumy 2702,70 Eur, pričom neuviedol, z akého dôvodu neakceptoval späťvzatie žaloby nad rámec sumy 2702,70 Eur.

37. Úlohou súdu prvej inštancie bude:

- priznať princípu ochrany slabšej zmluvnej strany právnu silu ústavného princípu (Ústavní soud pripomína, že v jeho judikatúre již byla ochrana slabší smluvní strany shledána principem ústavněprávního významu, jímž se orgány veřejné moci mají v aplikační praxi povinnost řídit. Tento princip je obzvláště akcentován v oblasti právních vztahů specifického charakteru, jako jsou spotřebitelské smlouvy, vztahy vyplývající z pracovního, směnečného či nájemního práva, apod. [srov. např. nález sp. zn. II. ÚS 2164/10 ze dne 1. 11. 2011 (N 187/63 SbNU 171), usnesení sp. zn. III. ÚS 3436/12 ze dne 19. 3. 2013, dále např. nálezy sp. zn. I. ÚS 3512/11 ze dne 11. 11. 2013, sp. zn. III. ÚS 562/12 ze dne 24. 10. 2013 a sp. zn. II. ÚS 1774/14 ze dne 9. 12. 2014 (N 221/75 SbNU 485)]. Cílem je nahradit formální rovnost smluvních stran rovností materiální. Od vstupu České republiky do Evropské unie se zásada účinné ochrany spotřebitele promítá do českého právního řádu také prostřednictvím evropského práva, v němž jsou jejím právním základem ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 38 Listiny základních práv Evropské unie, prováděné celou řadou směrnic.

- posúdiť žalobcom namietané zmluvné podmienky z hľadiska ich ne/prijateľnosti,

- posúdiť akým spôsobom, na základe akých skutočností a v akom rozsahu došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného,

- zaoberať sa nepriamym úmyslom žalovaného nadobudnúť od žalobcu bezdôvodné obohatenie , vytvoriť najmä pre žalovaného priestor na procesnú obranu,

- umožniť stranám procesné práva v súvislosti s novým názorom na začiatok premlčacej doby, novo posúdiť subjektívnu premlčaciu dobu od momentu, kedy sa žalobca dozvedel o relevantných skutkových okolnostiach pre podanie žaloby, a teda o skutku nie zo zmluvy, ale o skutku z porušenia práva, a teda o všetkých skutkových zložkách bezdôvodného obohatenia (nedostatky zmluvy, výšku do úvahy prichádzajúceho bezdôvodného obohatenia a príčinnú súvislosť) tak, aby mohol podať žalobu (napr. rozsudok NS SSR sp. zn. Cpj 37/98 - R 1/1979, NS ČR sp. zn. 33Odo306/2005, NS ČR sp. zn. 25Cdo 3306/2007, mutatis mutandis NS ČR sp. zn. 33Cdo 83/2004). Teda o skutočnej, nie predpokladanej vedomosti o skutku z porušenia práva. Bude dôležitý výsluch žalobcu na tvrdenie o čase, kedy sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia dozvedel. V rámci aplikačnej praxe súdov sa vyskytli prípady, že sa upozornenie združenia antidatovalo, pričom relevanciu má čas skutočného času, kedy sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení. Bude preto dôležité vytvoriť procesný priestor aj pre procesnú obranu žalovaného k tvrdeniu žalobcu a prípadným predloženým dôkazom.

- súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 CSP).

38. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods.2 CSP).

39. Toto rozhodnutie bol prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).